

Kinder Torah

בס"ד

Parashas Masei

Life's Journey

In the beginning of parashas Masei, the Torah details our travels during the forty years in the desert. Rabbeinu Bechaye explains that Hashem wanted to strengthen our *emunah* (faith) in Him. Therefore, He mentioned those places to remind us of the miracles that occurred for the Jewish people during those years. We were miraculously sustained by the *mun* and the water well of Miriam. The *ananei hakovod* (clouds of glory) miraculously protected us from all dangers. Remembering and reviewing these wondrous events helps us to remember the One who cared for us then and continues to care for us now.

As we look back on our own lives, we can sometimes piece together events and see how the hand of Hashem was guiding us along the way. A situation or event may have looked very bad at the time it happened. A few years later, when we have time to look back and reflect, we see that the event was not bad at all, but a step on the way to something very good. Reviewing all of the *chassadim* (acts of kindness) that Hashem has done for us in our lives will strengthen our *emunah*.

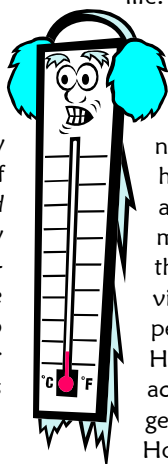
Kinderlach . . .

When you do not get something that you want is that good or bad? It seems bad, but it may be good. Maybe the thing that you want is harmful. Maybe it is good for you to learn that you cannot always have what you want. What seems bad is sometimes very good. We do not recognize the good until later. Perhaps we can share some stories at the Shabbos table about how Hashem has guided our lives, and the many good things He has done for us. We do not have to look too far to see Hashem's guiding hand. It is right there in our own lives.

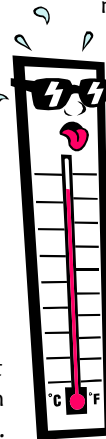
Justice

How long must the accidental killer remain in exile in *Ir Miklat*? He must stay there until the Kohen Godol dies. This is

one of the strangest *halochos* (laws) in the entire Torah. One person can arrive the day before the Kohen Godol dies, and his sentence will be only one day. Another may be there for thirty years before he is freed. If the Kohen Godol is a young man, the exiles may be there for life. Where is the justice in this?

Rav Ovadiah Sforno relates that there are different levels of negligence in accidental homicide. One killer may be absolutely blameless. Another may be extremely negligent to the point of almost wanting the victim to die. Who knows a person's intentions? Only Hashem. He metes out the punishment accordingly. The blameless man gets a short term in *Ir Miklat*. However, the greater degrees of negligence get progressively longer terms. Hashem knows the sublime justice in this *halacha*.

year?"
"I don't care. It will be a pleasure after this heat."

"You may feel like that for the first few hours or even the first day or two. However, after that you will become very cold and uncomfortable. Your body cannot take such an extreme change in such a short time."

"But I want to live there Doctor Kalt."

"Then you have to make a gradual change Mr. Hayes. Move a little farther north, where the weather is a little cooler. When you become accustomed to that weather, make another move farther north. You will become accustomed to the cooler weather over there also. Keep moving farther and farther north, slowly, and deliberately. Eventually, you will reach the North Pole. By then you will be accustomed to the climate."

"What you are saying, Dr. Kalt, is that a drastic change must be made patiently, and in slow steps."

"Precisely."

"These are the journeys of the Children of Israel" (Bamidbar 33:1). The Malbim asks, why did the Children of Israel need to wait forty years before entering the Land of Israel? Hashem could have brought them in immediately. The answer is that they were not ready. They had sunken into the lowest level of *tumah* (impurity) in *Mitzraim*. They could not pull out of it immediately, as their many mistakes in the *midbar* (desert) proved. And so, they needed time. To slowly but surely purify themselves. Only then, would they be ready to enter the Holy Land.

Kinderlach . . .

"Chani, why are you crying?" "The teacher took away my test paper before I was finished." "Why?" "She said that I was talking to my neighbor." "Chani, you know that you cannot talk during a test." "But I wasn't talking. The other girl was. The teacher heard the wrong girl." "Chani, I am going to call the teacher to hear her side of the story. However, you should realize that she may not give your test back and you will have to accept that." "But it's just not fair, Imma." "Hashem is fair in every way, Chani. Perhaps another time you talked during class and were not caught. Everything that Hashem does is for our good." "Imma, you always are so positive about everything." "Boruch Hashem, Chani."

It Takes Time

"Doctor Kalt, I can't take it anymore."

"What is the problem Mr. Hayes?"
"This hot weather. Every day is summer. 365 days a year. Hot and humid. I can no longer live here in the tropics. I want to move to the North Pole."

"That's quite an extreme change, My Hayes. Do you realize that at the North Pole it is freezing cold winter 365 days a

Kinderlach . . .

Some things happen quickly. Others take time. Working on improving ones *middos* (character traits) takes time. It is a long-term project that lasts a lifetime. For this, we need patience. Changes do not happen overnight. Progress is made, but there are also setbacks. Two steps forward, one step back. Listen to the words of the verse, "For though the *tsaddik* may fall seven times, he will arise" (*Mishlei* 24:16). Have patience with yourselves, *kinderlach*. Become *tsaddikim*.

והגדת לבנה

פרשת מסעי

לאט לאט

במבט לאחור על חיינו אנו, אנחנו יכולים לפעמים לקשר בין ארועים שונים, ולראות כיצד יד' ה' הובילה אותנו לאורך הדרך. מאורע מסוים, או מצב כלשהו נראו אולי רעים כאשר הם התרחשו. מספר שנים לאחר מכן, במבט רגוע ובוהן לאחור, אנחנו רואים שלמעשה, לא היה זה רע כלל וכלל, אלא רק עוד צעד לקראת משהו טוב. אם נזכר בכל החסדים שה' גמל עמנו בימי חיינו, נוכל להתחזק מאד באמונה.

"ד"ר קור, אינני יכול לסבול זאת עוד."
"מה הבעיה, מר להט?"

"מזג האוויר החם הזה. כל הזמן קיץ, 365 ימים בשנה. חם ולח. אינני יכול להשאר פה באזור הטרופי. אני רוצה לעבור לקוטב הצפוני."

"זה שינוי חריף מאוד, מר להט. האם אתה יודע שבקוטב הצפוני יש כפור אימים 365 ימים בשנה?"

"לא אכפת לי. זה יהיה תענוג אחרי החום הזה."

"יכול להיות שתרגיש כך בשעות הראשונות ואפילו בימים הראשונים. אך לאחר מכן תרגיש קור רב ואי נוחות. גופך איננו יכול להסתגל מיד לשינוי קיצוני כזה."

"אבל אני רוצה לגור שם, ד"ר קור."

"אם כך, עליך לעשות השינוי בהדרגה, מר להט. עבור מעט יותר צפונה, למקום שמזג האוויר אכן קריר יותר. לאחר שתתרגל לאקלים זה, עבור עוד צפונה, והסתגל למזג האוויר קריר עוד יותר. וכך המשך עוד ועוד צפונה, לאט אבל בטוח. לבסוף תגיע לקוטב הצפוני, ואז כבר תהיה מסוגל להתקיים באקלים הזה."

"מה שאתה אומר, ד"ר קור, הוא ששינוי קיצוני יש לעשות בסבלנות ובהדרגה."

"בדיוק."

☪ ☪ ☪ ☪ ☪

"אלה מסעי בני ישראל" (במדבר ל"ג, א'). המלבי"ם זצ"ל שואל, מדוע בני ישראל היו צריכים להמתין ארבעים שנה לפני שנכנסו לארץ? והרי ה' היה יכול להכניסם מיד! התשובה היא שהם לא היו מוכנים כך. במצרים הם שקעו עד למ"ט שערי טומאה, והם לא יכלו לצאת מהם בבת אחת - כפי שניתן לראות מהארועים שקרו במדבר. הם היו צריכים לטהר את עצמם לאט ובהדרגה. ורק אז היו יכולים להיות מוכנים להכנס לארץ הקודש.

ילדים יקרים...
כשאתם לא מקבלים משהו שאתם רוצים, האם זה טוב או רע? זה נראה רע, אבל יתכן שזה טוב. אולי זה משהו מזיק. אולי זה טוב ומועיל בשבילכם ללמוד, שלא תמיד תוכלו לקבל את כל מה שאתם רוצים. מה שנראה לכאורה רע, הוא לפעמים טוב מאד. לא תמיד אנחנו מכירים בטובה. מיד. אולי נוכל לספר האחד לשני בשולחן שבת, כיצד ה' כיוון את חיינו, ונזכר בטובות הרבות שעשה עמנו. איננו צריכים להסתכל רחוק כדי לראות את ידו המובילה של ה'. היא נמצאת ממש כאן, בתוך חיינו אנו.

צדק

כמה זמן צריך הרוצח בשוגג להשאר בעיר המקלט? עד מות הכהן הגדול. זוהי אחת ההלכות המוזרות ביותר בכל התורה כולה. אדם אחד עשוי להגיע רק יום אחד לפני מות הכהן הגדול, ועונשו ימשך רק יום אחד. אדם אחר, לעומת זאת, עלול להיות שם שלושים שנה עד שישתחרר. אם הכהן הגדול צעיר, עלול הגולה להשאר שם עד סוף ימי חייו. היכן הצדק?

ר' עובדיה ספורנו זצ"ל מסביר שישנן דרגות שונות של חוסר זהירות ברצח בשוגג. רוצח אחד עלול להיות כמעט חף מפשע בעוד שדרגת חוסר הזהירות של השני עלולה להיות חמורה כל כך עד שהיא קרובה למזיד. מי יודע כוונותיו של אדם? רק ה'. והוא נותן את העונש בהתאם. האדם שכמעט חף מפשע מקבל זמן קצר בעיר המקלט, וככל שדרגת חוסר הזהירות גדולה יותר, גדל אתה גם פרק הזמן שהוקצב לעונש. ה' יודע את הצדק הנשגב שבהלכה זו.

ילדים יקרים...
יש דברים המתרחשים מהר. ויש דברים אחרים שאורכים זמן רב. העבודה על המידות אורכת זמן. זהו מבצע לטווח ארוך - מבצע לכל החיים.

דרושה סבלנות רבה עבור משימה זו, שכן אי אפשר להשתנות בן לילה. לפעמים מתקדמים במשימה, ולפעמים נסוגים - שני צעדים קדימה, וצעד אחד אחורה. הקשיבו לדברי הפסוק "כי שבע יפול צדיק - וקם" (משלי כ"ד, ט"ז). עליכם להיות סבלניים לא רק כלפי אחרים, אלא גם כלפי עצמכם, ואז תהיו לצדיקים.

ילדים יקרים...
"חני, למה את בוכה?" "המורה לקחה לי את המבחן לפני שהספקתי לגמור." "למה?" "היא אמרה שדברתי עם חברתי לספסל." "חני, את יודעת שאסור לדבר בזמן מבחן." "אבל לא אני דברתי. הילדה השניה דברה והמורה חשבה שזו אני." "חני, אני אתקשר למורה לשמוע מה היא אומרת על כך, אך יתכן שהיא לא תחזיר לך את המבחן ויהיה עליך להשלים עם זה." "אבל זה לא הוגן, אמא." "ה' יודע בדיוק מה מגיע לך חני. יתכן שבפעם אחרת דברת בכתה ולא תפסו אותך. כל מה שה' עושה זה לטובתנו." "אמא, את תמיד רואה רק את הצד החיובי של הדברים." "ברוך ה', חני."

מסע החיים

בתחילת פרשת מסעי מפרטת התורה את מסעי בני ישראל במשך ארבעים שנות הליכתם במדבר. רבינו בחיי מסביר שה' יתברך רצה לחזק את אמונתנו בו. משום כך, הוא מנה מקומות אלו כדי להזכיר לנו את הניסים שנעשו שם לבני ישראל במשך אותן שנים. התקימו בדרך ניסית על מן ועל מי באר מרים. ענני הכבוד הגנו עלינו מכל סכנה. כאשר משחזרים ניסים אלו, זה עוזר לנו לזכור את מי שדאג לנו אז, וממשיך לדאוג לנו גם היום.